

Автор перевода стихотворений Максима Сафиулина «Простое счастье»; «Шепчет тихо листвою куст»; «Сицилиана»; «За письменным столом под красным абажуром» на български език: Е. Видева (публикувано в литературен алманах «Мелодия за сърдечни струни» («Мелодия сърдечных струн»), 2019 г.).

ПРОСТО ЩАСТИЕ

Нека кажат, че светът ни е глупав, измислен
и съставен от страсти и негативи.
А от книгата на живота как да откъснем листи,
да запали книгата всеки щом може без съпротива.
Във света има много прекрасни места!
Ти, приятелю, бързай напред, не слушай тълпата.
Над главата ти кръст не поставя света,
ако сам не го сториш съзнателно.
Ти си длъжен сам да се стегнеш, просто
да не остане от леност следа.
Разбери, пътят наречен «После»
води в «Никъде», много опасна страна.
Та нали всеки ден е прекрасен, неповторим,
само трябва да гледаш околния свят!
Бъди сигурен, щом обичаш и си любим –
то е простото Щастие, скъпи приятелю!

ШЕПНЕ ТИХО С ЛИСТАТА ХРАСТ

В десет вечер градът е пуст.
Във градината свети фенер.
Шепне тихо с листата храст,
като страници на календар.
Жълти листи. Но още корави.
И не бързат да падат от клоните.
Слушам техния шепот неравен:
«Да не почва виелица вихрогонна.
Всеки вятър е само вой,
ако заедно се държим.
То ще бъде неравен бой –
жълти листи и злата Зима.
Тя проблем ще ни създаде
със студен и жесток юмрук,
шанс последен няма да ни даде
с жеравите да полетим на юг.
Но от злото не се боим –
храстът смел е, неразрушим.